

DATO: 09.12.2024

Sagsnr.2024-2031

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have varetaget hendes interesser på behørig vis, herunder ved ikke at have indleveret sagsindlæg til retten og ved at have trukket sagen i langdrag, således at krav blev forældede.

[Klager] har endvidere klaget over [indklagede]s salær.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 27. juni 2024.

Delafgørelse:

Advokatnævnet lægger til grund, at sagen endnu ikke er endeligt afregnet, idet [indklagede] endnu ikke har sendt en afsluttende faktura i sagen, men alene har oplyst et påtænkt salær, han vil afregne over for forsikringsselskabet, og

dertilhørende selvrisko på 10 %, som skal afholdes af [klager].

Da sagen således ikke er endelig afregnet, afviser Advokatnævnet for nu salærklagen, fordi den efter dens beskaffenhed ikke kan påkendes af nævnet, jf. § 17, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 548 2 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.

Sagsfremstilling:

Den 9. februar 2018 opstod der en brandskade i [klager] og [X]s hus. I månederne herefter blev brandskaden forsøgt udbedret af [klager] og [X]s forsikringsselskab, [forsikringsselskab A].

[Klager] og [X] var ikke tilfredse med udbedringen, som, de mente, var behæftet med væsentlige mangler. De rettede på den baggrund i oktober 2018 henvendelse til [indklagede] med anmodning om bistand i tvisten med [forsikringsselskab A].

Der blev efter det oplyste indgivet klage af [klager] og [X] til Ankenævnet for Forsikring. Ankenævnet for Forsikring afsagde kendelse den 4. september 2019, hvorefter [klager] og [X] ikke fik medhold.

[Indklagede] søgte herefter retshjælpsdækning til et udenretligt syn og skøn. Tilsagn fra [forsikringsselskab A] om retshjælp blev givet den 6. november 2019. Af brevet fremgik, at [X] og [klager] havde en selvrisko på 10 % af sagens omkostninger, dog minimum 2.500 kr., og at maksimumdækningen udgjorde 175.000 kr.

[Indklagede] videresendte tilsagnet til [klager] og [X] pr. e-mail samme dato.

[Indklagede] anlagde herefter på vegne af [klager] og [X] en sag om isoleret bevisoptagelse ved [byretten] den 11. november 2019. Temaet ved den isolerede bevisoptagelse var sodlugt, mangler ved en repos og revnede klinker.

Den 20. december 2019 afgav [forsikringsselskab A] svarskrift i sagen med supplerende spørgsmål til skønsmanden.

[Indklagede] videresendte svarskriftet til [X] og [klager] den 7. januar 2020.

Den 6. juli 2020 afgav [forsikringsselskab A] duplik i sagen, hvorved [forsikringsselskab A] frafaldt sine bemærkninger til [klager] og [X]s spørgsmål til skønsmanden.

[Indklagede] anmodede herefter Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed om at bringe en egnet skønsmand i forslag.

Ved e-mail af 27. juli 2020 til [X] og [klager] fremsendte [indklagede] voldgiftsnævnets forslag til skønsmand, som de accepterede den følgende dag.

Den 18. marts 2021 afgav skønsmanden en rapport, hvor der blev fundet mangler i relation til spørgsmål 9, 10, 13 og 15.

Den 22. marts 2022 anmodede [indklagede] retten om fristforlængelse til at

fremkomme med udkast til supplerende skønstema, da der foregik en dialog mellem parterne om de forhold, som [klager] og [X] ønskede at stille supplerende spørgsmål om, og dette formentlig ville kræve en genbesigtigelse af ejendommen fra [forsikringsselskab A]'s taksator.

Skønsmanden afgav i perioden 2021-2023 i alt tre skønsrapporter i relation til brandskaden.

Den 11. juli 2023 anmodede [indklagede] om en fristudsættelse på fire uger på at meddele retten, hvad der videre skulle ske i sagen, med henvisning til, at [X] og [klager] havde søgt sagkyndig bistand ved bygningssagkyndig med henblik på at vurdere skønsmandens rapporter, og denne ikke var vendt tilbage endnu.

Den 28. september 2023 fremkom [indklagede] med et omkostningsindlæg til [byretten], hvori han gjorde gældende, at [forsikringsselskab A] burde afholde en væsentlig del af omkostningerne ved syn og skøn, og at [X] og [klager] skulle tilkendes sagsomkostninger.

Ved kendelse af 30. januar 2024 bestemte [byretten], at [klager] og [X] skulle betale 9.825 kr. i sagsomkostninger til [forsikringsselskab A], og at [klager] og [X] endeligt skulle afholde honoraret til skønsmanden. Af kendelsen fremgik bl.a. følgende:

”Retten har lagt vægt på, at skønsmandens besvarelse af spørgsmålene fra [klager] og [X] i det væsentlige har understøttet [forsikringsselskab A]'s synspunkt og ikke har bidraget til at styrke [klager] og [X]'s retsstilling.

Retten har tillige lagt vægt på, at [forsikringsselskab A] har afgivet to processkrifter.”

I februar 2024 afholdt [indklagede] et møde med [X] og [klager], hvor sagens videre forløb blev drøftet. [Klager] har oplyst, at de på mødet gav udtryk for, at de ønskede at indlede en retssag vedrørende erstatningskravet. [Indklagede] har oplyst, at han på mødet oplyste, at der var ringe udsigt til at få medhold i en sådan retssag, og at han ikke ville påtage sig at føre sagen i retten.

Ved e-mail af 15. februar 2024 til [forsikringsselskab A] skrev [indklagede] bl.a. følgende:

"Mine klienter overvejer at få set på sagen med nye øjne, men jeg håber at jeg i løbet af 1 uges tid enten kan komme tilbage med et opgjort erstatningskrav eller med meddelelse om at sagen overgår til nye advokat."

Ved e-mail af 19. februar 2024 til [forsikringsselskab A] opgjorde [indklagede] [klager] og [X]s samlede erstatningskrav til 94.500 kr. og anmodede om suspension af forældelsen, som ville indtræde den 24. marts 2024.

Ved e-mail af 18. marts 2024 til [indklagede] skrev [forsikringsselskab A] bl.a. følgende:

"Din klients spørgsmål 9, 10, 13 og 15 er besvaret af skønsmanden ved skønserklæring indgivet den 18. marts 2021. Der er således gået mere end 1 år siden tillægsfristen, og da kravene også er forældet ud fra de almindelige forældelsesregler afvises disse forhold.

[...]

I relation til spørgsmål SS 10 er der også tale om arbejde udført af

selvstændig virkende tredjemand, som [forsikringsselskab A] ikke hæfter for, men [forsikringsselskab A] kan helt ekstraordinært uden præjudice tilbyde at betale din klients krav vedrørende emhætten for at finde en mindelig løsning på denne sag.

[Forsikringsselskab A] er således indstillet på at betale 13.500 kr. til din klient til fuld og endelig afgørelse af krav vedrørende denne brandskade fra den 4. februar 2018, og du bedes fremsende kontooplysninger, såfremt din klient ønsker at indgå ovenstående forlig. Forligstilbuddet er gældende i 2 måneder.

Da jeg som anført ovenfor mener, at der er indtrådt forældelse af din klients krav mod [forsikringsselskab A], kan jeg alene imødekomme din anmodning om suspension af forældelse for din klients krav vedrørende spørgsmål SS 9 om fugt ved terrassedør og spørgsmål SS 10 om mangler ved emhætte. Der gives suspension i 2 måneder fra dags dato.”

Ved e-mail af 20. marts 2024 til [forsikringsselskab A] tilbød [indklagede], at sagen kunne forliges mod forsikringsselskabets betaling af 43.500 kr.

[Forsikringsselskab A] afviste tilbuddet ved e-mail af 11. april 2024.

[Indklagede] videresendte e-mailen til [klager] og [X] den 16. april 2024, idet han bl.a. anførte følgende:

”Se svar fra forsikring nedenfor, der desværre er som forventet.

Jeg kan ikke anbefale jer at tage en sag på spørgsmålet. Det vil i givet fald være en småsag, og i kan dermed ikke få fuld resthjælpsdækning.

Vil i ringe mig op for en drøftelse af, hvad i ønsker.”

Ved e-mail af 16. maj 2024 til [indklagede] skrev [klager] og [X] bl.a. følgende:

"Samtidig vil vi gerne have en bekræftelse på at du igennem din forsikring betaler alle de penge vi har tabt i forhold til [forsikringsselskab A]. Dvs. 50.000 som er forældet, de 14.500 som vi er pålagt at betale for at du ikke er mødt for retten samt de sidste 44.500 som skønsmanden og hans indkaldte håndværkere gav medhold i. Som [forsikringsselskab A] åbenbart nu kan tillade sig at sige de ikke vil betale, og som du ikke vil forholde dig til."

Ved e-mail af 17. maj 2024 til [klager] og [X] skrev [indklagede] bl.a. følgende:

"Vi kan godt være uenig med skønsmanden i hans vurdering og forsikringsselskabets ditto, men det er altså ikke en fejl fra min side, at de har en anden vurdering end jer og/eller mig.

Jeg har begået en klokkeklar fejl ved ikke rettidig at indtale kravet på trappetrin (spørgsmål 9) og slibning og lakering af gelænder (spørgsmål 10), hvilket beløber sig til 27.000 kr. Det beløb betaler jeg til jer ved sagens afslutning.

Jeg er ikke klar over, hvor de forskellige beløb, som i nævner kommer fra, men har på fornemmelsen, at beløbet på 50.000 kr. udover de 27.000 kr. måske består af maling, der skaller af på gavlvinduer og revnedannelser i ydermur (2x12.000 kr.). Her må jeg bare konstatere, at skønsmanden om problemerne tilskriver det indeklimaproblemer med manglende udluftning hhv. vibrationer fra færdsel, og dermed ikke håndværksmæssige fejl fra genopbygning efter branden.

Jeg kan slet ikke genkende beløbet på 14.000 kr. noget sted fra??, men at jeg ikke skulle være mødt i retten, kan jeg fuldstændig afvise. Det har været en sag med udenretligt syn og skøn, hvorfor der slet ikke har været indkaldt til noget møde i retten. I er blevet dømt til at betale 9.825 kr. i sagsomkostninger til [forsikringsselskab A] i sagen, men dette beløb vil indgå i den endelige afregning overfor

forsikringsselskabet jf. nedenfor.

Det sidst nævnte beløb på 44.500 skulle måske være på 43.500 kr. ?? og vedrører måske fugt ved terrassedør (SS9, 30.000 kr.) og emhætte (SS10 13.500 kr.). [forsikringsselskab A] har afvist førstnævnte med den begrundelse, at der er tale om en kuldebro, hvilket er helt sædvanligt for huse i den alder, og har tilbudt at dække den sidste del. Jeg har anbefalet jer at acceptere forslaget, men i er ikke vendt tilbage til mig herom, og nu er fristen sprunget. Jeg tænker dog fortsat, at vi kan få [forsikringsselskab A] til at vedstå tilbuddet.”

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have varetaget hendes interesser på behørig vis, herunder ved ikke at have indleveret sagsindlæg til retten og ved at have trukket sagen i langdrag, således at krav blev forældede.

[Klager] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at erstatningskrav over for forsikringsselskabet er faldet til jorden, fordi [indklagede] ikke rettidigt har indtalt krav om erstatning til forsikringsselskabet. Der er generelt ikke fulgt op på de forskellige rapporter og erstatningskrav, hvilket betyder, at [klager] og [X] kan forvente, at et erstatningskrav på op mod 100.000 kr. eller mere over for [forsikringsselskab A] er tabt. [Indklagede] har erkendt ansvar for en lille del af de krav, [klager] og [X] har ønsket at rejse, men han har oplyst, at *alle* krav nu er forældet. De er derfor på grund af manglende information om forældelse afskåret fra at få en afgørelse af, om kravene er berettiget eller ej.

[Klager] har endvidere gjort gældende, at [byretten] den 30. januar 2024 traf afgørelse i omkostningssagen med den begrundelse, at der var kommet to processkrifter fra [forsikringsselskab A] og ingen fra [indklagede]. [Klager] og

[X] er ikke blevet informeret om disse processkrifter. Den negative afgørelse er hovedsageligt begrundet i manglende aktivitet eller interesse fra [indklagede]s side. Han har på trods af adskillige henvendelser fra [klager]s side ikke villet følge op på et krav om reetablering af loftshøjde på 1. sal. Efter gennemførslen af endnu en skønsmandsvurdering har han trods [klager] og [X]s gentagne ønske ikke villet tage sagen op, hvilket betyder, at dette krav nu også er forældet.

[Klager] har videre gjort gældende, at [indklagede] blev inddraget i 2018 og igennem dette lange forløb generelt ikke har fulgt op på sagen og svaret modparten før i sidste øjeblik, hvilket har medvirket til det langtrukne forløb på knap seks år og forældelse af krav om erstatning. [Indklagede] nævner flere årsager til, at sagen har trukket ud, men undlader at nævne, at langt de fleste indlæg fra hans side først er kommet umiddelbart inden udløbet af en frist, eller endnu senere efter hans anmodninger om udsættelse af svarfrister.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at det er ubestridt, at han har sprunget en frist for indtaling af krav relaterende sig til den første af tre skønsrapporter, og at han har erkendt at skulle betale herfor. I forhold til de øvrige forhold, som [klager] mener sig berettiget til at få dækket, må det konstateres, at skønsmanden ikke har samme opfattelse som [klager] af, at disse mangler er en følge af genopbygning efter branden.

[Indklagede] har endvidere anført, at det ikke er korrekt, når det i klagen anføres, at der ikke er afgivet omkostningsindlæg fra hans side i sagen. Dette er afgivet den 28. september 2023. [Forsikringsselskab A]’s processkrift af 20. december 2019 blev fremsendt til orientering til [klager] den 7. januar 2020. [Indklagede] kan ikke konstatere/dokumentere, at duplikken er fremsendt til orientering til [klager], men realiteten i duplikken var blot, at [forsikringsselskab A] frafaldt sin protest mod formulering af spørgsmålene i udkastet til

skønstema. [Indklagede] kan i hvert fald konstatere, at han i umiddelbar forlængelse af duplikken anmodede Voldgiftsnævnet for Bygge- og Anlægsvirksomhed om at bringe en egnet skønsmand i forslag.

[Indklagede] har videre anført, at han på intet tidspunkt er blevet bedt af [klager] om at indbringe sagen for retten. Spørgsmålet blev drøftet på mødet i februar 2024, men det var – og er – [indklagede]s opfattelse, at med de foreliggende skønsrapporter er der ingen realistisk mulighed for at komme igennem med et krav over for [forsikringsselskab A], ligesom det med stor sandsynlighed ville være umuligt at komme igennem med at få tilsagn til retshjælpsdækning til en sådan sag. [Indklagede] tilkendegav derfor også under mødet, at han ikke ville påtage sig at føre sagen. Som det fremgår af e-mailkorrespondancen, har [indklagede] flere gange uden held forsøgt at få [klager] til konkret at forholde sig til forsikringsselskabets forligstilbud. [Klager] har til dato fortsat ikke forholdt sig til det.

[Indklagede] har endelig anført, at det skal erkendes, at sagen har verseret i en rum tid. Tidsforløbet er dog ikke ganske usædvanligt henset til, at der har været afholdt syn og skøn over tre omgange. Sagen er blandt andet trukket ud som følge af uenighed om formulering af spørgsmål, skift af sagsbehandler hos [forsikringsselskab A] to gange, almindelig og velkendt travlhed hos retten, og at én af skønsforretningerne skulle afvente bestemte vejr- og vindforhold i relation til sodlugt efter branden. [Indklagede] kan ud fra de journaliserede filer på sagen ikke se, at sagen på noget tidspunkt fra hans side ikke er blevet ekspederet inden for forventelige tidsrammer. Han har i hele sagens godt 4-årige forløb to gange bedt om fristforlængelse. Begge gange er det sket i fuld forståelse med [klager]. [Indklagede] har på intet tidspunkt overskredet en frist fra retten.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7

medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Advokaten skal herunder udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tilsiger, og sagerne skal fremmes med fornøden hurtighed.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik ved ikke i tilstrækkelig grad at have sikret sig, at [klager]s krav ikke blev forældede. Nævnet har herved bl.a. lagt vægt på, at der er tale om en klar faglig fejl, som er i strid med grundlæggende krav til, hvad en klient kan forvente, og som kan have påført [klager] et retstab. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at der ikke ses at være forsøgt indgået en suspensionsaftale eller foretaget øvrige retslige skridt med henblik på afbrydelse af forældelsesfristen i perioden mellem skønsrapporten af 18. marts 2021 og henvendelsen til [forsikringsselskab A] om erstatningskravet den 19. februar 2024.

Det kan ikke føre til et ændret resultat, at [indklagede] har tilbudt at dække [klager]s økonomiske tab i forbindelse med forældelsen af hendes krav.

Advokatnævnet finder det ikke godtgjort, at [indklagede] i øvrigt har undladt at varetage [klager]s interesser på behørig vis, herunder at han skulle have undladt at indsende de fornødne processkrifter til retten eller i øvrigt at have fulgt op på erstatningskrav i fornødent omfang.

Endelig finder nævnet det ikke godtgjort, at den lange sagsbehandlingstid kan

tilregnes [indklagede]s forhold. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at der i perioden bl.a. har været en klagesag ved Ankenævnet for Forsikring og afholdelse af tre syn og skøn.

Konklusion:

Sammenfattende finder Advokatnævnet, at [indklagede] i det ovenfor anførte omfang har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Navnlig henset til, at [indklagede] ses umiddelbart at have erkendt fejlen og af sig selv tilbyde økonomisk erstatning, tildeler Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, alene [indklagede] en irrettesættelse og ikke en bøde.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] tildeles en irrettesættelse.

Klagen over [indklagede]s salær afvises.

På nævnets vegne

Ole Hasselgaard